

РЕШЕНИЕ

№ 3867

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 09.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **7135** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № 8/37 от 15. 04. 2011 г., издаден от държавен инспектор в отдел „Последващ контрол” на Митница Р., потвърден с Решение № 486 / 08. 07. 2011 г. на Директора на Агенция „Митници”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че дружеството не следвало да носи отговорност за последващи действия на своите клиенти, които са ползвали получените акцизни стоки не по предназначение. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което атакувания РА, бъде отменен. Претендира разноските по делото.

Ответникът - Директора на Агенция „Митници”, чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителя на Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 8/2 от 02. 11. 2010 г., връчена на 05. 11. 2010 г., издадена от началник на Митница Р. /с компетентност определена по чл. 104, ал. 3 от ЗАДС/, е възложено извършването на ревизия на [фирма], [населено място], за определяне на задълженията на дружеството за акциз по акцизни декларации, за периода 01. 04. 2010 г. – 30. 10. 2010 г. Със ЗВР № 8/2 от 04. 01. 2011 г., е изменен обхвата на ревизията, която вече да обхване и акцизните декларации за периода от 31. 10. 2010 г. до 31. 12. 2010 г. Със ЗВР № 8/2 от 01. 02. 2011 г. е удължен срока на ревизията, която е следвало да бъде извършена до 02. 03. 2011 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № 8/29 от 16. 03. 2011 г., връчен на пълномощник на дружеството на 18. 03. 2011 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, са постъпили писмени възражения.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № 8/35 от 19. 03. 2011 г., е определена Е. Б. Начева, за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма], [населено място].

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № 8/37 от 15. 04. 2011 г., връчен на изпълнителния директор на дружеството на 19. 04. 2011 г.

С жалба вх. № 4427/0090/10 от 04. 05. 2011 г., изпратена по куриер на 03. 05. 2011 г., е оспорен РА по административен ред.

С Решение № 466 / 08. 07. 2012 г. на директора на Агенция „Митници”, ревизионния акт е потвърден. Решението е връчено на 15. 07. 2012 г.

С жалба, вх. № 4423/182 от 01. 08. 2011 г., изпратена по пощата на 29. 07. 2011 г. (видно от приложената на стр. 26 – обратна разписка), е обжалван РА и по съдебен ред.

С оспорения в настоящото съдебно производство Ревизионен акт № 8/37 от 15. 04. 2011., издаден от държавен инспектор в отдел „Последващ контрол” на Митница Р., на [фирма], Р. са установени задължения за акциз в размер на 392 572,95 лв. и лихви за просрочие в размер на 23 725,93 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия.

При издаването му обаче е налице нарушение на материалния закон.

По делото няма спор (видно от мотивите на РД), че жалбоподателя [фирма], [населено място], е производител на петролни продукти, притежава лиценз № 45 / 26. 06. 2006 г. за управление на данъчен склад и удостоверение за освободен от акциз краен потребител.

Входа на извършената ревизия, е установено, че за част (33 бр.) от издадените акцизни данъчни документи, за които е начислен и заплатен акциз определен съобразно чл. 33, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗАДС, не може да се установи крайния потребител, поради което е доначислен акциз за разликата до дължимия размер, определен съобразно чл. 32, ал. 1, т. 3 и т. 10 от ЗАДС.

От страна на дружеството жалбоподател, се твърди, че разполага с документ

удостоверяващ предназначението на акцизни стоки /ДУПАС/, съобразно изискванията на закона, като не му е вменено задължение да следи дали получателя на акцизната стока, я ползва по предназначение.

В хода на съдебното производство са изискани документи от трети неучастващи в делото лица, които са представили такива, като са представени и писмени доказателства под опис от страна на жалбоподателя. Изслушано и е прието основно и допълнително заключение по допуснатата съдебно – счетоводна експертиза, неоспорени и двете от страните, както и е разпитан в качеството му на свидетел управителя на [фирма], [населено място].

Видно от заключенията на вещото лице, базирани на всички събрани по делото доказателства, са налице данни за крайния потребител и изразходваните петролни продукти.

Съгласно основното заключение на вещото лице, което съдът кредитира изцяло, доколкото са базира на представените по делото доказателства и същото не е оспорено от страните, за издадените А. са налице следните данни:

1.А. 30000000334/13.04.10г.

[фирма] купува 18504 л. от жалбоподателя. Продава на крайни потребители 18000л. и непродадени 504л.

2.А. 40000000098/04.05.10г.

[фирма], С. купува 14491 л. гориво от жалбоподателя за нуждите на 12-то ОУ гр. Ст. 3.. Горивото не е доставено. Води се досъдебно производство срещу директора на училището.

3.А. 30000000440/19.08.10г.

[фирма] купува 17017л. гориво, което продава на [фирма]. Крайният потребител не е потвърдил изразходването на горивото по предназначение.

4.А. 40000000184/20.08.10г.

[фирма] купува 17632л. гориво от жалбоподателя, което продава на крайни потребители. С фактура 2812/26.11.10 г. е продадено 5183л. гориво на [фирма], разхода по предназначение, на което не е потвърдено.

5.А. 40000000198/26.08.10г.

[фирма] купува 29702л. от жалбоподателя, продадено и потвърдено от крайните потребители, че е изразходвано за отопление.

6.А. [ЕГН]/02.09.10г.

[фирма] купува 30178л. гориво от жалбоподателя, продадено на крайни потребители. Не е потвърдено получаването на 2000л. гориво по ф-ра 2679/04.11.10 г. от [фирма]. С писмо 25099/18.11.11 г. дружеството уведомява, че не е получило горивото по горната фактура.

7. А. [ЕГН]/08.09.10г.

[фирма] купува 29952л. гориво от жалбоподателя, от които продава на крайни потребители 28220л. и непродадени 1732л.

[фирма] уведомява, че 4000л. гориво, доставено по ф-ра 2764 е налична към 31.12.10г.

[фирма], съгласно приемо-предавателен протокол е получил 3000л. гориво по ф-ра 2741 и 4000л. по ф-ра 2722. Дружеството не е потвърдило използването на горивото по предназначение.

[фирма] получава 9097л. гориво, използването на което по предназначение не е потвърдено.

[фирма] е получило 358л. гориво по ф-ра 2698, използването на което по предназначение не е потвърдено

8. А. [ЕГН]/16.09.10г.

[фирма] купува 29859л. гориво от жалбоподателя, от които продава 25120л. на крайни потребители и непродани 4739л.

По ф-ра 2616 е продадено 8514л. гориво на [фирма], за което не е потвърдено разходването по предназначение

9. А. [ЕГН]/27.09.10г.

[фирма] купува 17031 л. гориво от жалбоподателя, продадено на крайни потребители, които са потвърдили изразходването му за отопление.

10. А. [ЕГН]/27.09.10г.

[фирма] купува 29810л. гориво от жалбоподателя, от което е продадено 27506л. и наличност 2304л.

Няма информация за разходването на 2474л., получени по ф-ра 2698 от [фирма].

11. А. [ЕГН]/15.07.10г.

[фирма] купува 8460т. гориво от жалбоподателя. Изразходването по предназначение е потвърдено от крайния потребител.

12. А. [ЕГН]/28.07.10г.

[фирма] купува 24520т. гориво от жалбоподателя, което продава на [фирма]. Няма информация за номера на фактурата, както и за потреблението на горивото.

13. А. [ЕГН]/30.07.10г.

[фирма] купува 23340т. гориво от жалбоподателя, което продава на крайни потребители. На [фирма] са продадени 7362т. гориво. Няма информация за номера на фактурата и за потреблението на горивото.

14. А. [ЕГН]/23.08.10г.

[фирма] купува 17300л. гориво от жалбоподателя, продадено на крайни потребители. С писмо вх.№27416/15.12.11г. [фирма] уведомяват, че нямат доставки от [фирма] по ф-ра 2670 за 8540л. гориво.

15. А. [ЕГН]/19.08.10г.

[фирма] купува 14880л. гориво от жалбоподателя. Не е предоставена информация горивото да е продадено на крайни потребители.

16. А. [ЕГН]/16.08.10г.

[фирма] купува 25200т. гориво от жалбоподателя, продадено на [фирма]. Дружеството потвърждава влагането на горивото в производството на дребнозърнест асфалтобетон.

17. А. [ЕГН]/17.08.10г.

[фирма] купува 24640т. гориво от жалбоподателя, продадено на В." Е.. Дружеството потвърждава влагането на горивото в производството на дребнозърнест асфалтобетон.

18. А. [ЕГН]/03.09.10г.

[фирма] купува 25840т. гориво от жалбоподателя, продадено на крайни потребители. Няма информация за потребяването на 1732т. гориво, получени от [фирма]

19. А. [ЕГН]/04.09.10г.

[фирма] купува 25600т. гориво от жалбоподателя, продадено на крайни потребители, които потвърждават изразходването му по предназначение.

20. А. [ЕГН]/04.09.10г.

[фирма] купува 10340т. гориво от жалбоподателя, което продава на крайни

потребители. Няма информация за изразходването по предназначение на 4971т. гориво, доставени по ф-ра 2753 на [фирма].

21. А. [ЕГН]/08.09.10г.

[фирма] купува 25720т. гориво от жалбоподателя, което продава на крайни потребители. С писмо до АССГ [фирма] уведомява, че не е получила 7387т. гориво по 2754 и 4742т. по ф-ра 2758. Към същите фактури са издадени кредитни известия.

Няма предоставена информация за изразходването на 5770т. гориво по ф-ра 2753 и 7821 т. по ф-ра 2757, доставени на [фирма].

22. А. [ЕГН]/11.09.10г.

[фирма] купува 25400т. гориво от жалбоподателя, което продава на крайни потребители.

С писмо вх.№27416/15.12.11г. до АССГ, [фирма] уведомяват, че на дружеството не е доставяно гориво от [фирма] по ф-ри 2610 и 2598.

23. А. [ЕГН]/25.09.10г.

[фирма] купува 15460т. гориво от жалбоподателя, което продава на крайни потребители. Горивото е изразходвано по предназначение.

24. А. [ЕГН]/25.09.10г.

[фирма] купува 25940т. гориво от жалбоподателя и продава на крайни потребители, които потвърждават използването му по предназначение.

25. А. [ЕГН]/13.09.10г.

[фирма] купува 27060т. гориво от жалбоподателя и продава на крайни потребители, които потвърждават използването му по предназначение.

26. А. [ЕГН]/16.09.10г.

[фирма] купува 23520т. гориво от жалбоподателя и продава на крайни потребители, които потвърждават използването му по предназначение.

27. А. [ЕГН]/17.09.10г.

[фирма] купува 24040т. гориво от жалбоподателя и продава на крайни потребители. [фирма] не е получила 4817т. гориво по ф-ра 2758, към която има издадено кредитно известие. Няма информация за потребление по предназначение на горивото, закупено от [фирма] и [фирма].

28. А. [ЕГН]/18.09.10г.

[фирма] купува 25900т. гориво от жалбоподателя и продава на крайни потребители, които потвърждават използването му по предназначение.

29. А. [ЕГН]/28.09.10г.

[фирма] купува 25720т. гориво от жалбоподателя, което продава на [фирма]. Не е предоставена информация за изразходването на горивото по предназначение.

30. А. [ЕГН]/29.09.10г.

[фирма] купува 14380т. гориво от жалбоподателя, което продава на [фирма]. Не е предоставена информация за изразходването на горивото по предназначение.

31. А. [ЕГН]/30.09.10г.

[фирма] купува 24500т. гориво от жалбоподателя, което продава на крайни потребители. Не е предоставена информация за 3942т. гориво, доставени по ф-ра 2760 на [фирма].

32. А. [ЕГН]/09.10.10г.

[фирма] купува 13280т. гориво от жалбоподателя, което продава на крайни потребители. Не е предоставена информация за изразходване на 11873т. гориво, доставено по ф-ра 2667 на [фирма] и 1407т. гориво, доставено по ф-ра 2659 на

[фирма]. Няма информация за използване на горивото по предназначение.

33. А. [ЕГН]/02.10.10г.

[фирма] купува 15360т. гориво от жалбоподателя, продадено на [фирма], от които 5400т. са вложени по предназначение и към 31.12. 10г. наличност в размер на 9960т.

В същото време, съгласно допълнителното заключение на вещото лице, няма данни за следните петролни продукти:

I. Неполучено гориво:

1. Газьол промишлен до 01S червен за отопление

А. 4...98/04.05.10 14 491л. 12 ОУ гр.Ст.3.

А. 2...1051/02.09.10 2 000л. Д. пропърти мениджмънт О.
16 491л.

2. Тежко котелно гориво

А. 4...186/23.08.10 8,540 т. С. Е.

А. 2...1067/08.09.10 12,129 т. А. МА Г. Е.

А. 2...1086/11.09.10 21,325 т. С. Е.

А. 4...210/17.09.10 4,817 т. А. МА Г. Е.

46,811 т.

II. Продажби, за които не е предоставена информация от крайните потребители на горивото:

1. Газьол промишлен до 01S червен за отопление

А. 3...440/19.08.10 17 017л. Т. Е.

А. 4...184/20.08.10 5 183л. Т. Е.

А. 2...1070/08.09.10 4 000л. БД Т. О.

А. 2...1070/08.09.10 358л. Бункера АД

А. 4...218/27.09.10 2 474л. Бункера АД

29 032л.

2. Тежко котелно гориво

А. 1...238/28.07.10 24,520 т. Т. Г. Е.

А. 1...240/30.07.10 7,362 т. Т. Г. Е.

А. 1...260/03.09.10 1,732 т. МИГ-179 Е.

А. 4...210/17.09.10 16,511 т. С. декор ММ О.

А. 1...298/09.10.10 11,873 т. МС 2001 Е.

А. 1...298/09.10.10 1,407 т. Р. АД

63,405 т.

Видно е, че общото количество газьол промишлен до 01%S червен за отопление, за което няма информация е 45 523 литра, а общото количество тежко котелно гориво, е 110,216 тона.

При това положение следва да се доначисли акциз за разликата до дължимия размер, определен съобразно чл. 32, ал. 1, т. 3 и т. 10 от ЗАДС, само за посочените по-горе количества, а не за всичките, както е извършено в оспорения РА.

Дължимия акциз (в действащата към този момент редакция на закона), е 600 лв. на 1000 литър, съответно 600 лв. за 1000 кг. и доколкото е безспорно, че първоначално е начислен акциз в размер на 50 лв. л. / кг., разликата следва да се доначисли, като за

газьола същия е в размер на 25 037,65 лв., а за котелното гориво е в размер на 60 618,80 лв.

Предвид изложеното оспорения РА следва да бъде изменен, съобразно посоченото по-горе, като лихвите за забава следва да се изчисляват само за посочените в мотивите на решението А. и за съответните потребители.

От страна на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разносните по делото, което е основателно, съобразно уважената част от жалбата. По делото от страна на жалбоподателя са направени разноски в размер на 50 лв. – държавна такса и 800 лв. депозит за съдебно – счетоводна експертиза и 250 лв. депозит за допълнителното заключение или общо в размер на 1100 лв. В същото време, в представените по делото договори за правна защита и съдействие (стр. 22 и 23) не е посочено договорено и внесено възнаграждение, поради което не следва да се присъжда такава. Също така, страната не е представила списък на разносните си, съгласно чл. 80 от ГПК, поради което разноски за адвокатско възнаграждение не следва да се присъждат.

От страна на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът намира за основателно, с оглед отхвърлената част от жалбата. Разпоредбата на чл. 161, ал. 1 изречение 3 от ДОПК дава възможност на съда да присъди на приходната администрация юрисконсултско възнаграждение в размер до минималния размер за един адвокат, което означава че може да се присъди и под този размер. Съдът счита, че в случая следва да се заплати юрисконсултско възнаграждение в размер определен от съда по справедливост, а именно – 1100 лв., като по отношение на ответника също важи посоченото по-горе, че страната не е представила списък на разносните си на основание чл. 80 от ГПК.

Предвид наличието на две насрещни вземания в еднакъв размер, същите следва да се прихванат, поради което съдът счита, че разноски по компенсация не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], Ревизионен акт № 8/37 от 15. 04. 2011 г., издаден от държавен инспектор в отдел „Последващ контрол” на Митница Р., потвърден с Решение № 486 / 08. 07. 2011 г. на Директора на Агенция „Митници”, като определя дължимия акциз в размер на 85 656,45 лв. и съответните лихви за забава.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

